

دوتا ۲۹۴	عهد جدید / ۱۹
	اول قرن‌تیان - بخش اول
S = معلم ۲ (تدریس توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادبو " خوش آمدید. در این مجموعه تعلیمی، فرصت خواهید داشت با کتاب مقدس آشنا شوید. هنگامی که به این برنامه گوش می‌دهید، در دفترتان یادداشت بردارید یا برنامه را ضبط کنید. امروز رساله به اول قرن‌تیان، بخش اول را معرفی می‌کنیم. درباره نویسنده و دریافت‌کنندگان این رساله، زمان و مکان نگارش رساله و علت نگارش آن و تقسیم‌بندی این رساله مطالبی خواهیم آموخت.

نکته یک- قرن‌تس و قرن‌تیان

اول. شهر قرن‌تس

در دوران باستان، شهر قرن‌تس به دلیل فساد اخلاقی شدیدی که در آن رواج داشت، زبانزد و شناخته شده بود، خصوصاً این شهرت به دلیل پرستش الهه ای بنام آفرودیت پاندوس کسب شده بود که در معبد آن بیش از هزار روسپی وجود داشت.

رومی‌ها در سال ۱۴۶ قبل از میلاد شهر را نابود کردند. اما امپراتور روم، ژولیوس سزار، در سال ۴۶ قبل از میلاد آن را بازسازی نمود.

قرن‌تس پایتخت ایالت رومی آخائیه بود که تقریباً تمامی خاک یونان و مقدونیه را در بر می‌گرفت و نیز محل استقرار فرماندار رومی ایالتی نیز بود؛ شهر آتن مرکز علم و حکمت محسوب می‌شد، و قرن‌تس مرکز سیاسی، تجاری، اجتماعی آخائیه. قرن‌تس برچهارراهی قرار داشت که مهمترین راههای تجاری شرق به غرب و شمال به جنوب را به هم وصل می‌کرد، و به همین علت با اهمیت‌ترین شهر در آخائیه به حساب می‌آمد. قرن‌تس شهر مهم تجاری و بین‌المللی بود و در هر دو طرف نوار جغرافیایی شهر، بنادری قرار داشت که پلوپونسوس جنوبی را به بخش شمالی سرزمین یونان متصل می‌کرد؛ کشتیهای کوچک از همین تنگه دریایی از دریایی به دریای دیگر حرکت می‌کردند، ولی مسافران و کالاهای کشتی‌های بزرگ می‌بایست از یک سمت دریا به کشتی‌های بزرگی که در سوی دریای دیگر قرار داشت حمل شوند؛ تنها پس از دوران امپراتور نرون، آبراهی حفر گردید تا این دو دریا را به هم مرتبط نماید.

در طول انتهای جنوبی نوار جغرافیایی، رشته کوهی از شرق به غرب کشیده شده بود که مدخل ورودی پلوپونسوس را مسدود می‌کرد و شهر قرن‌تس در دامنه این ارتفاعات قرار داشت که از ناحیه‌ای هموار آغاز، و تا ارتفاع صخره‌ای شکل ۵۵۰ متری آکروگرئوس ادامه می‌یافت. خرابه‌های این بناها تا به امروز نیز باقی مانده است.

دوم. شهروندان قرن‌تس

قرن‌تس مستعمره روم بود و رومیهای بسیاری در آنجا زندگی می‌کردند که اغلب مقامات رسمی دولتی، بازرگانان و نیز شهروندان رومی‌تبار بودند که اجدادشان اولین مهاجران به قرن‌تس محسوب می‌شدند. در این رابطه، به اسامی رومی مذکور در این آیات توجه نمایید (اعمال ۱۸ : ۷-۸؛ رومیان ۱۶ : ۲۱-۲۳، اول قرن‌تیان ۱۶ : ۱۷).

رومی‌ها طبقه اعیان و اشراف جامعه را تشکیل می‌دادند، و با اینکه اکثریت مردم قرن‌تس، یونانی بودند، جامعه بزرگی از یهودیان نیز در آنجا زندگی می‌کردند (اول قرن‌تیان ۱ : ۲۲-۲۵؛ ۷ : ۱۸-۱۹؛ ۹ : ۲۰-۲۱؛ ۱۰ : ۳۲؛ ۱۲ : ۱۳). حتی یهودیان در آنجا کنیسه داشتند (اعمال رسولان ۱۸ : ۴) و ایمان و مراسم دینی خویش را نگاه داشته، از زندگی اخلاقی استواری برخوردار بودند.

سوم. فرهنگ و زندگی اجتماعی قرن‌تس

قرن‌تس مهمترین شهر یونان در روزگار پولس محسوب می‌شد و با اینکه مملو از مدارس فلسفه و زبان‌کده‌ها بود، مادی‌گرایی و عیاشی و فساد اخلاقی آشکارا در شهر رواج داشت. قرن‌تس بیگانگان بسیاری را از شرق و غرب در خود جذب کرده بود. خدایان ایشان، خدایان شهوت و فساد بود. گونه خفیف‌تر شده پرستش ونوس، این شهر را مرکز پرستش ونوس ساخته بود؛ از عمده‌ترین مشخصات قرن‌تیان، می‌توان به فساد جنسی، مستی و بی‌بند و باری اشاره کرد (اول قرن‌تیان ۱۵ : ۳۲-۳۴).

چهارم. کلیسا در قرن‌تس

رساله اول قرن‌تیان با این عبارت آغاز می‌شود: «کلیسای خدا در قرن‌تس» (اول قرن‌تیان ۱ : ۲). اکثریت اعضای کلیسا را یونانیان و رومی‌ها تشکیل می‌دادند (اول قرن‌تیان ۱۲ : ۲) بعضی از آنان از زمینه فساد جنسی، بی‌بند و باری و بت‌پرستی که از شاخص‌های قرن‌تس به شمار می‌رفت، به کلیسا روی آورده بودند (اول قرن‌تیان ۶ : ۹ - ۱۱ : ۸؛ ۷ : ۷) و تعدادی از اعضای کلیسا را نیز یهودیان نیک‌نام تشکیل می‌دادند (اول قرن‌تیان ۹ : ۲۰؛ اعمال ۱۸ : ۴، ۸) که همین امر زمینه کشمکش‌های درون کلیسا و نیز دسیسه‌های بوجود آمده علیه پولس بود. اکثریت اعضای کلیسا از طبقه معمولی و فقیر جامعه بودند و اول قرن‌تیان ۱ : ۲۶ نشان می‌دهد که طیف گسترده‌ای از اعضای کلیسا از حکما، و یا بر اساس معیارهای جامعه، از نجیب‌زادگان و اشراف بانفوذ جامعه محسوب نمی‌شدند. با وجود این، برخی از اعضای کلیسا، سرشناس و بانفوذ و ثروتمند بودند، برای مثال کرسپس، رئیس‌کنیسه (اول قرن‌تیان ۱ : ۱۴ و اعمال ۱۸ : ۸) و آراستوس، احتمالاً مدیر امور عمومی شهر (خزانه‌دار - رومیان ۱۶ : ۲۳ و دوم تیموتائوس ۴ : ۲۰)

بنجم. خادمین کلیسا در قرن تس

پولس اولین کسی بود که انجیل را در قرن تس موعظه نمود و کلیسا را در آنجا بنیانگذاری کرد (۳: ۶ و ۱۰، ۴: ۱۵، ۹: ۱-۲). سیلاس و تیموتائوس نیز در خدمتش به او پیوستند (اعمال ۱۸: ۵) و در حدود یکسال و نیم در قرن تس ماندند (اعمال ۱۸: ۱۱). وقتی پولس آنجا را ترک کرد، پرسکلا و اکیلا را با خود به افسس برد (اعمال ۱۸: ۱۹) و آنان که حال همکاران پولس شده بودند، به روشنی و با دقت، انجیل را به اپلس تعلیم دادند. در غیاب پولس، اپلس به قرن تس رفت و همان انجیل را با شیوه‌ای دیگر در آنجا موعظه نمود؛ بی‌شک روش او مرتبط می‌شد با تحصیلاتش که در اسکندریه (در مصر) انجام گرفته بود، و اسکندریه نیز مهد شکوفایی فلسفه یونان و فن سخنوری زمان بود. عده‌ای از قرن تیان شیوه تعلیم شیوا و فلسفی اپلس را بر روش ساده و بی‌پیرایه پولس ترجیح می‌دادند، و این خود باعث کشمکش و بوجود آمدن تفرقه‌ها در کلیسای قرن تس شده بود (اول قرن تیان فصلهای ۱-۳. اعمال ۱۸: ۲۴-۲۸).

نکته دو - نویسنده رساله اول قرن تیان

در اول قرن تیان ۱: ۱ نویسنده رساله به قرن تیان خود را اینگونه معرفی می‌کند: «از طرف من، پولس که به خواست خدا انتخاب شده‌ام تا رسول عیسی مسیح باشم.» در اول قرن تیان ۴: ۱۴-۲۱ پولس این نکته را روشن می‌سازد که علاوه بر نگارش این رساله، تیموتائوس را نیز به قرن تس فرستاده تا شیوه زندگی او را که هماهنگ با تعالیمش در همه جا و در همه کلیساها است، به ایشان یادآوری کند. همچنین در اول قرن تیان ۹: ۱-۲، تأکید می‌کند که او کلیسا را در قرن تس بنیاد نهاد و بر رسالت خویش در قرن تس بعنوان رسول تأکید می‌کند.

نکته سه - تاریخ و مکان نگارش رساله اول قرن تیان

اول. دومین سفر بشارتی پولس

دومین سفر بشارتی پولس از بهار سال ۵۰ تا بهار سال ۵۲ میلادی بطول انجامید. در بهار سال ۵۰، او در آسیای صغیر بسر می‌برد و در تابستان همان سال، او در مقدونیه بود. به عبارت دیگر، او در شهرهای فیلیپی، تسالونیکیه، بیریه و در ایالت آخائیه در شهر آتن بسر برد. اعمال ۱۸: ۱۲-۱۷ از گالیون فرماندار ایالت آخائیه سخن می‌گوید. مطابق با سنگ نوشته‌ای بدست آمده در دلفی در ایالت آخائیه، گالیون تنها بمدت یکسال، یعنی از اول ژوئیه سال ۵۱ میلادی، فرماندار یا حاکم ایالت آخائیه بوده است. بنابراین پولس در سال ۵۲ میلادی در قرن تس حضور داشته‌است. او بمدت یکسال و نیم، یعنی از پائیز سال ۵۰ میلادی تا بهار سال ۵۲ میلادی، در قرن تس بسر برد. سه رساله از پولس در قرن تس در پائیز سال ۵۰ میلادی به نگارش در آمد که عبارتند از رساله به غلاطیان، رساله اول تسالونیکیان و رساله دوم تسالونیکیان. در طی بهار سال ۵۲ میلادی، پولس به افسس و اورشلیم سفر کرد (اعمال ۱۸: ۱۸-۲۲).

دوم. سومین سفر بشارتی پولس

سومین سفر بشارتی پولس از بهار سال ۵۳ میلادی تا تابستان سال ۵۷ میلادی بطول انجامید. در بهار سال ۵۳ میلادی، پولس در غلاطیه بود و بمدت سه سال، یعنی از بهار سال ۵۳ میلادی تا تابستان سال ۵۶ میلادی، در افسس بسر برد. در بهار سال ۵۶ میلادی بود که پولس در افسس رساله اول قرن تیان را به نگارش در آورد؛ و از تابستان تا پائیز همان سال، به سفر در مقدونیه پرداخت، و در پائیز سال ۵۶ میلادی او رساله دوم قرن تیان را در مقدونیه به رشته تحریر در آورد. از زمستان سال ۵۶ تا بهار سال ۵۷ میلادی، پولس در ایالت آخائیه و بطور خاص در شهر قرن تس بسر برد. در قرن تس بود که در بهار سال ۵۷ میلادی، رساله به رومیان را نوشت. سپس در تابستان سال ۵۷ میلادی دوباره به اورشلیم بازگشت.

سوم. ارتباط نزدیک میان افسس و قرن تس

مطابق با دوم قرن تیان ۱: ۱۳، پولس سه بار از قرن تس دیدار بعمل آورد و سه رساله نیز به قرن تس نوشت. حال به بازسازی وقایع می‌پردازیم.

یک. "اولین ملاقات- سال ۵۰-۵۲ میلادی." پولس زمانی طولانی را در قرن تس در طول دومین سفر بشارتی خود صرف نمود و با کلیسای قرن تس رابطه نزدیکی ایجاد کرد.

دو. "دومین ملاقات- سال ۵۶ میلادی." با وجود غیاب پولس از قرن تس، تماسی نزدیکی میان پولس و قرن تیان برقرار بود. چنین ارتباطی به دلیل اینکه قرن تس و افسس هر دو در مسیر راه تجاری شرق به غرب قرار گرفته بودند، محتمل می‌باشد. از افسس تا قرن تس، از راه دریا، سه هفته زمان لازم بود. زمانی که پولس در افسس بود، اخبار ناراحت‌کننده‌ای از وضعیت درونی کلیسای قرن تس دریافت کرد که ظاهراً در رابطه با مشکلات جدی اخلاقی در کلیسا بوده است. احتمالاً در طول آخرین سال اقامت پولس در افسس، یعنی سال ۵۶ میلادی، او دومین سفر کوتاه خود را به آنجا ترتیب داد که اطلاعات بسیار اندکی در این رابطه وجود دارد. این احتمال می‌رود که او از طریق دریا از افسس به قرن تس رفته و سپس بازگشته باشد. او این ملاقات را "دیداری حزن‌آلود" توصیف می‌کند که اندوه فراوانی برایش در پی داشته است. (دوم قرن تیان ۲: ۱)

سه. "اولین رساله- رساله گمشده، سال ۵۶ میلادی." مطابق با اول قرن تیان ۵: ۹ مدت زمان کوتاهی پس از آن، پولس نامه‌ای به قرن تیان نوشت که احتمالاً از افسس نوشته شد و بدست تیطس سپرده شد. در این نامه، پولس مسیحیان قرن تس را از معاشرت و مشارکت با اشخاص فاسد برحذر داشت. این نامه پس از آنکه مورد سوء تفاهم آنها قرار گرفت، مفقود شد.

چهار. "دومین رساله- اول قرن تیان، سال ۵۶ میلادی." در دوم قرن تیان ۸: ۱۰، پولس در باره "سال گذشته" سخن می‌گوید. احتمالاً او به نقطه زمانی در خلال سال ۵۵ میلادی یعنی وقتی که تیطس از قرن تس دیدار کرده بود، اشاره دارد. در آن

زمان تیطس با همکاری مسیحیان قرن‌تس، کار جمع‌آوری هدایا برای مسیحیان نیازمند اورشلیم را آغاز کرده بود. این احتمال نیز وجود دارد که پولس در طی دومین دیدارش و یا در همین رساله گمشده، طرح اصلی خود را برای دیدار از قرن‌تیان مطرح نموده باشد. نقشه پولس این بود که از قرن‌تس، هم به‌هنگام رفتن به مقدونیه، و هم در راه بازگشت، از آنجا دیدار کند (دوم قرن‌تیان ۱: ۱۵-۱۶). قرن‌تیان نیز به او پاسخ دادند و از او در زمینه‌های خاصی از جمله مسأله جمع‌آوری هدایا برای مسیحیان اورشلیم سؤالاتی نمودند (اول قرن‌تیان ۱۶: ۱، دوم قرن‌تیان ۸: ۱۰ و ۹: ۲). سؤالات قرن‌تیان از پولس به‌همراه اخباری جدی که از تیطس، اپلس، سوستانیس، خانواده خلویی، استیفانوس، فرتوناتوس و آخائیکوس (اول قرن‌تیان ۱: ۷، ۱: ۱۶، ۱۲، ۱۷) در رابطه با اوضاع قرن‌تس دریافت کرده بود، باعث شد که او دست به انجام سه تصمیم مهم بزند: نخست تیموتائوس را به نزد ایشان فرستاد (اعمال ۱۹: ۲۱-۲۲؛ اول قرن‌تیان ۴: ۱۷). پس از آن، رساله اول قرن‌تیان را به ایشان نوشت، و سرانجام برنامه سفرش به قرن‌تس را تغییر داد. پولس فکر می‌کرد تیموتائوس پس از آنکه قرن‌تیان رساله را دریافت کنند، به آنجا خواهد رسید (اول قرن‌تیان ۱۶: ۱۰-۱۱). او به مسیحیان قرن‌تس خاطر نشان می‌کند که بزودی به دیدارشان خواهد رفت و اینکه رفتنش به نزد ایشان، با «تازیان» برای تأدیب، و یا با «محببت همراه با روحی ملایم»، بستگی به خود ایشان دارد (اول قرن‌تیان ۴: ۱۸-۲۱، ۱۱: ۳۴، ۱۶: ۹-۲). پولس تصمیم مبنی بر دیدار از قرن‌تس را لغو نکرده بود، بلکه تنها برنامه سفرش را تغییر داده و در این فکر بود که به جای آنکه دوبار در رفت و برگشتش از مقدونیه از آنها دیدار کند، تنها یک ملاقات طولانی پس از بازگشت از مقدونیه از آنان بعمل آورد. قصد پولس از چنین تغییری در برنامه سفرش این بود که آنان را مورد بخشش قرار دهد (دوم قرن‌تیان ۱: ۲۳)، و همچنین فرصتی به آنان بدهد تا وضعیت کلیسا را برای بازدید او آماده نمایند. او خود را کاملاً آماده کرده بود تا در صورت لزوم، انضباطی سخت را در آنجا به اجرا گذارد (دوم قرن‌تیان ۱۳: ۲). او تصمیم نداشت که دیداری گذرا از آنان بعمل آورد، بلکه در این فکر بود که مدتی طولانی در آنجا بماند و حتی فصل زمستان را نیز در آنجا بگذراند (اول قرن‌تیان ۱۶: ۶-۷). اما قبل از آن تا پنطیکاست (۵۶ میلادی) در افسس کارش را ادامه می‌داد زیرا که فرصتی مناسب برای خدمتش در آنجا مهیا شده بود (اول قرن‌تیان ۱۶: ۸). این نکته نشان می‌دهد که رساله اول قرن‌تیان در بهار سال ۵۶ میلادی در افسس به نگارش در آمده است، و هدف پولس از نوشتن این رساله تعلیم این نکته بوده که: «در عین حال که کلیسا در این دنیا نیست». احتمالاً تیطس، حامل رساله پولس به قرن‌تیان، و نیز حامل پاسخ قرن‌تیان به پولس بوده است (دوم قرن‌تیان ۷: ۶-۷).

پنج. "سومین رساله- دوم قرن‌تیان، ۵۶ میلادی". از تابستان تا پائیز سال ۵۶ میلادی پولس در مقدونیه مسافرت می‌کرد و رساله دوم قرن‌تیان در پائیز سال ۵۶ میلادی از مقدونیه به نگارش در آمد.

شش. "سومین دیدار- سال ۵۶ تا ۵۷ میلادی". از زمستان سال ۵۶ میلاد تا بهار سال ۵۷ میلادی پولس در ایالت اخائیه و بطور خاص در شهر قرن‌تس اقامت داشت.

نکته چهار- هدف رساله اول قرن‌تیان

اول. تعلیم و تصحیح شیوه رفتار قرن‌تیان

کلیسای قرن‌تس در ورطه سقوط بود زیرا مادی‌گرایی و افکار دنیوی به درون کلیسا رسوخ کرده بود. و بجای آنکه کلیسا مانند نوری در شهر تاریک قرن‌تس بدرخشد، اعمال گناه‌آلود قرن‌تس به درون کلیسا راه یافته بود. مسیحیان قرن‌تس دید الهی خویش را گم کرده بودند و افکارشان با حکمت بشری فاسد گشته، و وجدانشان تاریک شده بود زیرا به جای آنکه در پی اجرای تکلیف روحانی خود باشند، خواستار انجام تمایلات خویش بودند. آنان منحرف شده بودند، زیرا که تسلط کامل نفس خود را به احساسات و شهوات سپرده بودند؛ و به این ترتیب، بزرگترین خطری که کلیسای قرن‌تس را تهدید می‌کرد، از درون خود کلیسا برمی‌خاست.

هدف اصلی رساله به قرن‌تیان، تعلیم و اصلاح قرن‌تیان در رابطه با رفتار و عملکرد مسیحی بود. رفتار آنان بعنوان مسیحی، می‌بایست نمادی قابل رؤیت از خداوندشان عیسی مسیح باشد؛ حال آنکه پولس اخبار ناراحت‌کننده‌ای درباره مشکلات متعدد در کلیسای قرن‌تس، بخصوص در رابطه با جدایی‌ها و تفرقه‌ها در کلیسا دریافت کرده بود (اول قرن‌تیان ۱: ۱۱). و همچنین نامه‌ای از کلیسا دریافت نموده بود که حاوی سؤالات متعددی بود که مسیحیان قرن‌تس در پی یافتن پاسخ آنها بودند (اول قرن‌تیان ۷: ۱). پولس این نامه را خطاب به فرزندان محبوب خود نوشت تا آنان را اصلاح نموده (اول قرن‌تیان ۱: ۱۰، ۳: ۱۸ و ۲۱؛ ۴: ۱ و ۶؛ ۵: ۱۱؛ ۶: ۴)، نصیحت کند تا از او بعنوان نمونه خویش پیروی کنند (۴: ۱۴-۱۶؛ ۱۱: ۱). او این نامه را نوشت تا به سؤالاتشان پاسخ دهد (۷: ۱؛ ۸: ۱؛ ۱۲: ۱؛ ۱۶: ۱) و به آنان بیاموزد که در مقام مسیحی چگونه رفتار کنند (۱۰: ۱۴ و ۲۵-۲۷؛ ۱۱: ۳؛ ۱۳: ۱؛ ۱۴: ۱؛ ۱۵: ۱). او حتی دستورات و فرامین خداوند درباره رفتار در کلیسا را به ایشان داد (۱۱: ۱۷، ۱۴: ۳۷-۳۸). مقصود پولس از این رساله این بود که آنان را برای دیدار قریب‌الوقوع خود آماده سازد چون نمی‌خواست که مجدداً ملاقاتی اندوهبار با ایشان داشته باشد. لذا به آنان فرصتی داد تا قبل از رسیدن او، خودشان مشکلاتشان را حل کنند تا نیازی به تأدیب با «تازیان» نباشد، بلکه ملاقاتش از آنان همراه با محبت و با روحی ملایم صورت گیرد (اول قرن‌تیان ۴: ۲۱).

دوم. آزادی مسیحی

در میان مسیحیان قرن‌تس شقاق و جدایی درونی ایجاد شده بود و در مباحثات و موعظه‌ها، غرق و مجذوب تفکرات یهودی و فلسفه یونانی شده بودند و پر از باد غرور و خودبزرگ‌بینی بوده، درباره یکدیگر و حتی رسولان نیز قضاوت می‌کردند. آنان نسبت به وظایف مسیحی خویش بی‌اعتنا بودند و یکدیگر را به دادگاهها کشانده، با فساد جنسی که در بینشان بوجود آمده بود سازش می‌کردند. همه این گناهان در مقیاسی وسیع نتیجه درک و چشم‌انداز غلط آنان از «مفهوم آزادی» بوجود

آمده بود. نقطه انحراف آنان این تفکر بود که «همه چیز برای من جایز است» (۶ : ۱۲ و ۱۰ : ۲۳). آنان فکر می‌کردند که چون مسیح آنان را آزاد کرده است، پس از هر نوع محدودیتی آزاد هستند. این سوء تفاهم درباره مسأله آزادی مسیحی، آنان را بسوی شهوت‌رانی آشکار (۵ : ۱ ؛ ۶ : ۱۶)، غرور روحانی (۱ : ۳۱ ؛ ۴ : ۶ و ۱۸ ؛ ۱۳ : ۱-۴)، و سوء استفاده از آزادی مسیحی در چندین مورد سوق داده بود. مسیحیان قرن‌ساز از آزادی مسیحی خود سوء استفاده می‌کردند. آنان فکر می‌کردند که اجازه دارند در جشنهای مذهبی دیگر مذاهب شرکت کنند (۸ : ۱۰)؛ می‌پنداشتند که زنان مسیحی مجازند تا مانند مردان مسیحی رفتار کنند (۱۱ : ۵)؛ باور داشتند که مجازند شام خداوند و عشاء‌رانی را هرطور که می‌خواهند برگزار کنند (۱۱ : ۲۰-۲۱)؛ بر این باور بودند که مجازند عطایای روحانی، مانند سخن گفتن به زبانها و نبوت را آنطور که می‌خواهند بکار برند، حتی اگر باعث اختلال در جلسه کلیسا شود (۱۴ : ۲۳ و ۲۷-۳۳). پولس درحالی‌که به آزادی مسیحی اعتقاد داشت، روش سوء استفاده از آن توسط قرن‌سازان را محکوم می‌کرد. او به ایشان آموخت که چگونه در میان بی‌خدایان بت پرست، همچون مسیحی زندگی کنند. مطابق دعای عیسی در یوحنا ۱۷ : ۱۵-۱۹، به آنان آموخت که کلیسا «در این دنیا» است اما «از این دنیا» نیست.

نکته پنج- شقاق مذکور در اول قرن‌تین

شاید بتوان چنین عنوانی به رساله اول قرن‌تین داد: «اول قرن‌تین- زندگی عادلانه در کلیسا». این رساله تصویر عیسی مسیح را در مقام خداوند که تعیین‌کننده رفتار مسیحیان راستین است، آشکار می‌سازد. مضمون رساله به اول قرن‌تین در اول قرن‌تین ۱۴ : ۳۳ و ۴۰ آشکار است: «خدا هر ج و مرج را دوست ندارد، بلکه هماهنگی و نظم و ترتیب را.»

میتوان رساله اول قرن‌تین را به دو بخش تقسیم کرد. بخش اول به اصلاحات پولس در رابطه با رفتارهای بد مسیحیان قرن‌ساز می‌پردازد، و بخش دوم تعالیم پولس درباره این است که مسیحیان قرن‌ساز چگونه باید رفتار کنند.

بخش اول: اصلاحات پولس در رابطه با رفتار مسیحیان قرن‌ساز

بخش اول رساله اول پولس به قرن‌تین در فصل‌های ۱-۶ قرار دارد که شامل ۶ قسمت می‌شود که تقریباً با ۶ فصل رساله مطابقت دارد.

- در فصل ۱ : ۱-۱۷ ، پولس به جداییهای درون کلیسا اشاره می‌کند.

- در فصل ۱ : ۱۸-۲ : ۱۶ ، او به حکمت دنیوی‌شان می‌پردازد.

- در فصل سوم پولس نابالغ بودن آنان از لحاظ روحانی را بررسی می‌کند.

و در فصل ۴ ، غرور روحانی ایشان را مورد ملاحظه قرار می‌دهد.

در فصل ۵ ، به بی‌اعتنایی آنان نسبت به اجرای نظم توجه دارد؛

و سر انجام در فصل ۶ ، موضوع بحث، بررسی خودخواهی ایشان است.

بخش دوم: تعالیم پولس در رابطه با رفتار مسیحیان قرن‌ساز

بخش دوم رساله پولس به قرن‌تین در فصل‌های ۷-۱۶ رساله قرار دارد که خود شامل ۱۰ قسمت است و در تطابق با ۱۰ فصل مذکور می‌باشد.

- در فصل ۷ پولس تعلیم می‌دهد که ایشان چگونه مطابق با دعوت مسیحی خویش سلوک و رفتار نمایند و مخصوصاً به مسئله ازدواج و تجرد می‌پردازد.

- در فصل ۸ در رابطه با تاثیر متقابل آگاهی از آزادی مسیحی و محبت که بناکننده است تعلیم می‌دهد.

- در فصل ۹ توضیح می‌دهد که چرا خود از آزادی مسیحی خویش بهره نمی‌جوید.

- در فصل ۱۰ درباره سوء استفاده از آزادی مسیحی هشدار می‌دهد.

- در فصل ۱۱ به زنان تعلیم می‌دهد که چگونه در میان عموم رفتار کنند و به کلیسا نیز تعلیم می‌دهد که در حین برگزاری شام خداوند چگونه عمل کنند.

- در فصل ۱۲ درباره اتحاد کلیسا بر پایه دعوتها و تواناییهای متنوع تعلیم می‌دهد.

- در فصل ۱۳ تعلیم می‌دهد که محبت باید تعیین‌کننده همه رفتارهای مسیحی باشد.

- فصل ۱۴ این موضوع را تعلیم می‌دهد که بنای کلیسا باید تعیین‌کننده همه عملکردها در جلسات کلیسای باشد.

- در فصل ۱۵ توضیح و تعلیم می‌دهد که رستخیز از مردگان بخش بنیادی و حیاتی انجیل است.

- در فصل ۱۶ درباره بعضی موضوعات عملی زندگی مسیحی از جمله اعانه و هدیه دادن تعلیم می‌دهد.

تکلیف برای هفته آینده

اول در طول هفته آینده، اول قرن‌تین ۹-۱۶ را بخوانید. هفته بعد، به معرفی اول قرن‌تین ، بخش دوم خواهیم پرداخت.

دوم کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی

www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم ....

سوم هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " گوش دهید .